

[Søren Hansen]

En ordfører mente, at der var tale om en social støtteordning. Nej, det er der ikke. Jeg vil sige, som fru Ingerlise Koefoed sagde: Jeg synes, det er helt udmærket, at også kunstnere har mulighed for at få smør på brødet. Det er ikke det, dette forslag skal sikre. Det skal vi sikre ad anden vej. Dette forslag skal sikre, at der kommer mere gang i det danske kulturliv.

Jeg håber, at man under udvalgsarbejdet, når man får lejlighed til at komme lidt dybere ned i spørgsmålene og nogle af de begejstrede deputationer melder sig, vil se de positive sider i forslaget i så klart og så afklaret lys, at man også vil drage konsekvensen af det.

Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til et par af ordførerne. Den ene vedrører spørgsmålet om EF, som flere har draget ind i debatten. Hvad dette angår, har jeg forstået det sådan, at EF-Kommissionen er i gang med positivt at overveje en forordning på dette område, og det er min fornemmelse, at vi ville stå langt stærkere, hvis vi allerede havde en lovgivning og derfor med den baggrund kunne blande os i debatten. Jeg synes altså, det taler til fordel for, at man gør noget nu, og at det ikke kan bruges som motivering for at vente og skyde ud osv.

Hvad angår spørgsmålet om grænsehandelen – jeg har været lidt inde på det – tror jeg altså ikke meget på, at det er et problem, der vil dukke op i det omfang, der er tale om her. Det er en meget begrænset afgift, der er tale om, og når der kan være forskelle i omkostningerne for forbrugeren, skyldes det ikke afgiften, for den er jo allerede indført både i Sverige og i Tyskland, men årsagen må findes et andet sted, og formentlig er det avancernes størrelse, der må komme ind i billedet her.

Jeg håber som sagt, at den forståelse for problemet, der er kommet til udtryk fra ordførerne, vil bære igennem, sådan at vi også under det forestående udvalgsarbejde vil være i stand til at finde nogle praktiske løsninger på, hvordan vi kan fjerne en åbenbart urimelig situation – fjerne det, der er legaliseret tyveri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Administrative ydelser).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 7/3 90).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 21/2 90).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal indlede debatten med at redegøre for regeringens holdning til det af SF fremsatte forslag. Dette forslag går ud på at hæve grænsen for anbringelse af ATP's og LD's midler i aktier m.v. fra 25 til 40 pct. Den begrundelse, der anføres, er, at Folketinget i 1989 vedtog at hæve loftet for forsikringsvirksomheders og pensionskassers tilsvarende investeringer.

Det er regeringens opfattelse, at forslaget er betænkeligt i det hele taget, og at det i øvrigt er overflødig.

Vi taler her om at give de to fonde udvidede muligheder for at foretage investeringer i såkaldt risikobetonede aktiver. Der er imidlertid det specielle ved både ATP og LD, at de er oprettet ved lov, og at opsparringen i de to fonde er obligatorisk. Det pålægger Folketinget et særligt ansvar for at sikre, at der ikke opstår tab for de mennesker, der har penge til gode i de to fonde.